

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 8C/2/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3822200434
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Rudáš
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2022:3822200434.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudcom JUDr. Tomášom Rudášom v právnej veci žalobcu: Sociálna poisťovňa, IČO: 30 807 484, so sídlom ul. 29 augusta č. 8, 813 63 Bratislava, vo veci pobočky Sociálna poisťovňa Senica, Sotinská 1577/1A, Senica, proti žalovanému: Hornonitrianske bane Prievidza, a.s. v skratke HBP, a.s., so sídlom Matice slovenskej 10, Prievidza 971 01, IČO: 36 005 622, o zaplatenie 11 813,10 eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 11813,10 eur a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Žalobca má nárok voči žalovanému na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

X. Žalobca sa žalobou podanou dňa 02.02.2022 na Okresný súd Prievidza domáha voči žalovanému zaplatenia 11813,10 eur. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 28.03.2012 spôsobil zamestnanec žalovaného K. U., nar. XX.XX.XXXX poškodenie zdravia s následkom smrti inému zamestnancovi O. Malému, nar. XX.XX.XXXX. K. U. bol uznaný vinným z prečinu usmrtienia rozsudkom Okresného súdu Senica sp.zn. 2T/147/2012-204, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.01.2013. Na základe vyššie uvedených skutočností si Sociálna poisťovňa uplatnila náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatom dôchodkových dávok manželke po nebohom O. K., p. T. K.j za obdobie od 01.03.2019 do 30.11.2021 vo výške 11813,10 eur.

2. Okresný súd Prievidza vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 8C/2/2022-9 zo dňa 04.02.2022, voči ktorému podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odpor, v ktorom uviedol, že žalobca stotožňuje objektívnu zodpovednosť žalovaného ako zamestnávateľa za škodu z titulu pracovného úrazu s jeho povinnosťou uhradiť žalobcovi regresný nárok podľa ust. § 238 ods. 1 zákona o sociálnom poistení. Zavinenie ako subjektívna kategória je v prípade zodpovednostného vzťahu neopomenuteľným predpokladom. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Okresného súdu Senica č. k. 6Cb/13/2018, v ktorom Okresný súd uzavrel, že pri zodpovednosti podľa § 238 ods. 1 zákona o sociálnom poistení ide o špecifický druh zodpovednosti, ktorá sa líši nielen od objektívnej zodpovednosti zamestnávateľa upravenej Zákonníkom práce, ale aj od všeobecnej zodpovednosti za škodu upravenej Občianskym zákonníkom. Rozhodujúcim je prvok zavinenia ako subjektívna kategória, ktorá je neopomenuteľným predpokladom vzniku tejto zodpovednosti, predpokladá sa škoda v dôsledku zavineného protiprávneho konania tretej osoby a nie škoda, za ktorú táto tretia osoba zodpovedá.

3. K podanému odporu sa vyjadril žalobca podaním doručenom dňa 22.03.2022, v ktorom uviedol, že hmotnoprávnym základom pre uplatnenie práva žalobcu na náhradu dávok dôchodkového poistenia je ustanovenie § 238 ods. 1 ZSP, pričom zákonným predpokladom vzniku nároku Sociálnej poisťovne

podľa tohto ustanovenia je, že Sociálna poisťovňa uhradila svojmu poistencovi dôchodkové dávky, ktoré boli poskytnuté a vyplatené ako následok zavineného protiprávneho konania tretej osoby proti poistencovi. Žalobca poukázal na fakt, že vzťah zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení a Občianskeho zákonníka je vzťahom všeobecného a špeciálneho predpisu. Pomer špeciality tohto ustanovenia ZSP vo vzťahu k Občianskemu zákonníku znamená, že právny vzťah, ktorého sa uvedené ustanovenie týka, sa v otázkach, ktoré ním nie sú upravené riadi ustanoveniami Občianskeho zákonníka o náhrade škody. Keďže osobitný predpis, v tomto prípade Zákon o sociálnom poistení, otázku zavinenia neupravuje, je potrebné vychádzať zo všeobecnej úpravy, ktorú predstavuje Občiansky zákonník (§420). V tomto smere poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR 3 M Cdo 19/2008, ktorý túto skutočnosť konštatoval. Žalobca ďalej poukázal na predchádzajúce konanie, kedy súd rozhodoval o nároku žalobcu na náhradu škody z toho istého pracovného úrazu, ale za iné obdobie výplaty dôchodkových dávok. Okresný súd Senica vtedy vydal rozsudok sp. zn. 3Cb/17/2015 zo dňa 19.11.2015, ktorým uznal nárok žalobcu a žalovaného zaviazal k náhrade škody, nakoľko sa súd stotožnil s právnym názorom a argumentáciou žalobcu. Rozsudok Okresného súdu Senica sp. zn. 3Cb/17/2015 zo dňa 19.11.2015 bol následne po odvolaní žalovaného, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 21Cob/119/2016 zo dňa 28.09.2017. Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 3Obdo/66/2018 zo dňa 15.04.2019 odmietol dovolanie žalovaného. Na Okresnom súde v Senici momentálne prebieha konanie pod sp. zn. 6Cb/13/2018, ktoré nebolo do dnešného dňa ukončené, nakoľko dosiaľ nebolo rozhodnuté o odvolaní žalobcu. Žalobca nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že zavinenie žalovaného nebolo v súdnom konaní žiadnym spôsobom preukázané. Zavinenie žalovaného bolo jednoznačne preukázané tým, že zamestnanec žalovaného K. U., bol právoplatne odsúdený za prečin usmrtienia. Nakoľko sa zamestnanec žalovaného dopustil zavineného protiprávneho konania, v zmysle § 420 ods. 2 OZ je tým dané aj zavinenie samotného zamestnávateľa, t. j. táto skutočnosť zakladá zavinené protiprávne konanie žalovaného, v príčinnej súvislosti s ktorým boli vyplatené dávky dôchodkového poistenia. K otázke zavinenia žalovaného žalobca poukázal na Odborný posudok Obvodného banského úradu v Bratislave „o smrteľnom pracovnom úraze O., ktorý sa stal dňa 28.03.2012 v organizácii Baňa Čáry, a.s. (ďalej len „odborný posudok“), v ktorom sa okrem iného jednoznačne konštatuje, že v príčinnej súvislosti pri vyšetrovaní smrteľného pracovného úrazu boli zistené porušenia predpisov organizáciou a to: - § 216 ods. 1 vyhlášky č. 21/1989 Zb., ktorý znie: „V prevádzke sa môžu používať len elektrické a strojné zariadenia (ďalej len „zariadenia“) a materiály, ktoré svojou konštrukciou, vyhotovením a technickým stavom zodpovedajú predpisom na zaistenie bezpečnosti práce a prevádzky...“ Uvedené ustanovenie porušila organizácia tým, že používané spojovacie čapy a ich zaistenia (závlačky) nevyhovovali svojou konštrukciou, vyhotovením a technickým stavom predpisom na zaistenie bezpečnosti práce a prevádzky a - § 217 ods. 3 vyhlášky č. 21/1989 Zb., ktorý znie: „Na zariadení sa môžu vykonávať len také zmeny, ktoré nezhoršia bezpečnosť práce a prevádzky...“ Uvedené ustanovenie porušila organizácia tým, že spojovacie čapy a ich zaistenia (závlačky) vykazovali také zmeny oproti originálnemu výrobku, ktoré zhoršili bezpečnosť práce a prevádzky (spojovací čap má dva otvory pre závlačky a závlačka je vyhotovená zo železného drôtu, ktorý sa pri niekoľkonásobnom ohnutí ľahko zlomí). Žalobca poukázal na výpoveď svedka Petra Mikulu v konaní pod sp. zn. 6Cb/13/2018, ktorý bol poverený ako vedúci vyšetrovania smrteľného pracovného úrazu O. K., a ktorý sám vo svojej výpovedi uviedol, že organizácia porušila vyhlášku v tom, že nepoužila spojovacie čapy a ich zaistenia, závlačky, ktoré by vyhovovali svojou konštrukciou, vyhotovením a technickým stavom predpisom na zaistenie bezpečnosti práce a prevádzky. Žalovaný má svoje dielne, ktoré si robia bežnú údržbu a keďže sa závlačky často zlomia, vyrobia si nové. Závlačka na spojovacom čape sa nachádzala, ale nebola od výrobcu. Nedá sa povedať, či závlačka od výrobcu by sa nebola uvoľnila tak, ako vyrobená závlačka. Z vyššie uvedeného má žalobca za preukázané zavinenie žalovaného, ktorý nepoužil originálnu závlačku od výrobcu, ale závlačku, ktorá bola vyrobená v jeho dielni, nakoľko je to zaužívaný postup a samozrejme, je to pre žalovaného lacnejšie riešenie. Avšak sám svedok sa nevyjadril a ani sa nemohol vyjadriť jednoznačne k otázke, či by k úraze prišlo, keby bola použitá originálna závlačka, z čoho logicky vyplýva, že existuje možnosť a podľa nášho názoru aj pravdepodobnosť, že v prípade použitia originálneho dielu, by k nehode neprišlo. Taktiež v príčinnej súvislosti s vyšetrovaným smrteľným pracovným úrazom boli zistené ďalšie iné porušenia predpisov organizáciou a to: XII. Povinnosti sprievodcov a dohliadačov, bod 3. Dopravného poriadku. Dopravný poriadok porušila organizácia v tom, že pre každú súpravu vozidiel (vodič závesnej lokomotívy č. 1. M. U. a č. 2. Rudolf Janota) neurčila sprievodcov. Napriek tomu, že žalovaný sústavne tvrdí, že z jeho strany k žiadnemu zavinenému protiprávnemu konaniu neprišlo, podľa názoru žalobcu, s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, je zavinenie žalovaného nesporné a preukázané. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam, ako aj zákonným ustanoveniam má žalobca

za to, že zodpovednosť organizácie Hornonitrianske bane Prievidza, a.s. za škodu je jednoznačne preukázaná, preto navrhuje, aby súd po vykonanom dokazovaní žalobe v celom rozsahu vyhovel.

4. Dňa 04.04.2022 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovaného, v ktorom uviedol, že jeho zodpovednosť za pracovný úraz O. K. zo dňa 28.03.2012 je objektívna (t.j. bez ohľadu na zvinenie), žalovaný túto svoju zodpovednosť v plnom rozsahu uznal a pracovný úraz odškodnil v plnom rozsahu. Vo vzťahu k výplате dôchodkových dávok vdove T. K. však žalovaný nemôže automaticky zodpovedať z titulu objektívnej zodpovednosti za pracovný úraz. Žalovaný ďalej poukázal na výpoveď N. K. v konaní sp. zn. 6Cb/13/2018, z ktorého je podľa žalovaného zrejmé, že v konaní nebolo preukázané zavinené protiprávne konanie žalovaného vo vzťahu k vzniku pracovnému úrazu. Je nesporné, že škoda na zdraví bola spôsobená pri činnosti žalovaného tými, ktorých na túto činnosť použili (vodič M. U.). Z tejto skutočnosti však nemožno bez ďalšieho vyvodiť zavinené protiprávne konanie žalovaného voči poistencovi žalobcu, aké predpokladá dikcia ust. § 238 ods. 1 zákona o sociálnom poistení. Pokiaľ žalobca v závere písomného podania uvádza, že má preukázané zavinenie žalovaného, ktorý nepoužil originálnu závlačku a existuje možnosť a podľa jeho názoru aj pravdepodobnosť, že v prípade použitia originálneho dielu by k nehode nedošlo, ide len o konštrukciu žalobcu, s ktorou nesúhlasí, nakoľko hlavnou príčinou úrazu bolo nepripojenie brzdného vozíka k súprave (ak by bol pripojený, k úrazu by vôbec nedošlo), ako aj preto, že závlačka sa pri vyšetrení nenašla (čo ale nie je podstatné, lebo táto okolnosť nebola príčinou nehody).

5. Na pojednávaní konanom dňa 14.04.2022 sa žalobca vyjadril, že trvá na žalobe v celom rozsahu. Žalovaný sa vyjadril, že zotrváva na svojich vyjadreniach a poukazuje na rozhodnutie OS Senica sp.zn. 16Cb/13/2018, s ktorým sa stotožňuje.

6. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi ako žaloba, rozsudok Okresného súdu Senica č.k. 2T/147/202-204 zo dňa 24.01.2013, výzva Sociálnej poisťovne č. 63/0291/2012-V zo dňa 21.12.2021, doručka k výzve Sociálnej poisťovne, odpor proti platobnému rozkazu, odpoveď k výzve č. 63/0291/2012-V zo dňa 29.12.2021, vyjadrenie žalobcu zo dňa 22.03.2022, Odborný posudok č. 416-1951/2012 zo dňa 17.07.2012, vyjadrenie žalovaného zo dňa 31.03.2022, rozsudok Okresného súdu Senica č.k. 3Cb/17/2015-66 zo dňa 19.11.2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 21Cob/119/2016 zo dňa 28.09.2017, rozsudok Okresného súdu Senica č.k. 6Cb/13/2018-161 zo dňa 26.06.2020 a rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 21 Cob/105/2020 zo dňa 25.03.2022 a zistil nasledovný skutkový stav:

7. K. U., nar. XX.XX.XXXX bol rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 2T/147/2012-204 zo dňa 24.01.2013 uznaný za vinného z prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a/ Trestného zákona, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu, skúšobná doba mu bola určená v trvaní dva roky. Zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti vykonávať funkciu vodiča banskej závesnej lokomotívy v trvaní dva roky. Poškodení T., Všeobecná zdravotná poisťovňa, Sociálna poisťovňa boli s nárokom na náhradu škody odkázaní na občianske súdne konanie. K. U. týmto prečinom inému (O. K.) spôsobil smrť, pričom čin spáchal porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona. Rozsudok Okresného súdu Senica č. k. 2T/147/2012-204 zo dňa 24.01.2013 nadobudol právoplatnosť dňa 24.01.2013.

8. Podľa tvrdenia Sociálnej poisťovne, ktoré nebolo v konaní žalovaným spochybnené, Sociálna poisťovňa vyplatila p. T. K., nar. 07.08.1955 (vdove po nebohom O. K.) dôchodkové dávky vo výške 11813,10 eur za obdobie od 01.03.2019 do 30.11.2021.

9. Sociálna poisťovňa pobočka Senica výzvou č. 63/0291/2012-V zo dňa 21.12.2021 vyzvala žalovaného na uznanie a dobrovoľné splnenie povinnosti nahradiť škodu, ktorá vznikla Sociálnej poisťovni výplatom dôchodkových dávok - vdovského dôchodku p. T. K. za obdobie od 01.03.2019 do 30.11.2021 v celkovej výške 11813,10 eur. Z fotokópie doručky na č.l. 7 spisu vyplýva, že žalovaný predmetnú výzvu prevzal dňa 27.12.2021.

10. Na výzvu Sociálnej poisťovne odpovedal žalovaný v podaní zo dňa 29.12.2021, v ktorom uviedol, že trvá na námietke právneho posúdenia nároku žalobcu, pričom poukázal na rozsudok Okresného súdu Senica sp. zn. 6Cb/13/2018 zo dňa 26.06.2020, ktorým bol zamietnutý nárok žalobcu týkajúci sa vyplatených dôchodkových dávok v období do 28.02.2019.

11. Z odborného posudku Obvodného banského úradu v Bratislave zo dňa 17.7.2012 o smrteľnom pracovnom úraze O. malého, ktorý sa stal dňa 28.3.2012 v organizácii Baňa Čáry, a.s. Čáry vyplýva, že K. U. ako zamestnanec organizácie porušil svojím zavinením právne predpisy a ostatné predpisy, alebo pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, hoci s nimi bol riadne a preukázateľne oboznámený, a že toto porušenie bolo jednou z príčin škody. Tiež na strane organizácie prišlo k porušeniu § 216 ods. 1 vyhlášky č. 21/1989 Zb. tým, že používané spojovacie čapy a ich zaistenia (závlačky) nevyhovovali svojou konštrukciou, vyhotovením a technickým stavom predpisom na zaistenie bezpečnosti práce a prevádzky, a tiež k porušeniu § 217 ods. 3 vyhlášky č. 21/1989 Zb. tým, že spojovacie čapy a ich zaistenia vykazovali také zmeny oproti originálnemu výrobku, ktoré zhoršili bezpečnosť práce a prevádzky. V príčinnej súvislosti s vyšetrovaným smrteľným úrazom boli zistené ďalšie iné porušenia predpisov organizáciou.

12. Z obchodného registra SR vyplýva, že spoločnosť Baňa Čáry, a.s. (pôvodný zamestnávateľ K.a U.a) bola z obchodného registra dobrovoľne vymazaná v dôsledku zlúčenia so žalovaným, pričom žalovaný sa stal jej právnym nástupcom.

13. Žalovaný vo svojom odpore k platobnému rozkazu ako aj vo vyjadrení zo dňa 31.03.2022 popiera nárok žalobcu. Žalovaný sa odvoláva na skutočnosť, že Sociálna poisťovňa má nárok na náhradu škody iba v prípade zavineného protiprávneho konania, pričom tvrdí, že žalovaný sa takého konania nedopustil. Ako dôkaz uvádza odborný posudok Obvodného banského úradu v Bratislave, v ktorom podľa názoru žalovaného nie sú uvedené také porušenia povinností žalovaného, ktoré boli príčinou vzniku smrteľného pracovného úrazu O. K.. Boli zistené iba také porušenia, ktoré nemali bezprostredný vplyv na vznik smrteľného úrazu.

14. Okresný súd Senica rozsudkom z 19.11.2015, sp. zn. 3Cb/17/2015-66 zaviazal právneho predchodcu žalovaného, aby zaplatil žalobcovi sumu 4.076,86 eur ako náhradu škody, ktorá žalobcovi vznikla výplatom dávok dôchodkového poistenia manželke poškodeného na tom skutkovom základe, že zamestnanec žalovaného usmrtením poškodeného, za čo bol právoplatne odsúdený, spôsobil pri plnení pracovných povinností škodu, za ktorú podľa názoru súdu žalovaný zodpovedá na základe § 420 ods. 2 OZ. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Trnave rozsudkom z 28.09.2017, sp. zn. 21Cob/119/2016-118 tento rozsudok potvrdil. Dovolanie žalovaného najvyšší súd uznesením z 15.04.2019, sp. zn. 3Obdo/66/2018 odmietol.

15. Rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 6Cb/13/2018-161 zo dňa 26.06.2020 súd žalobu Sociálnej poisťovne, ktorou sa domáhala voči žalovanému zaplata náhrady škody v sume 25051,23 eur zamietol. Rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 21Cob/105/2020 zo dňa 25.03.2020 súd rozsudok Okresného súdu Senica č. k. 6Cb/13/2018-161 zo dňa 26.06.2020 zmenil tak, že žalovaný je povinný žalobcovi zaplatiť 23.051,23 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu 100 % trov konania.

16. Podľa § 420 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá. Zodpovednosť sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

17. Podľa § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, Sociálna poisťovňa má právo voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatom dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania; výšku škody preukazuje Sociálna poisťovňa potvrdením príslušnej organizačnej zložky Sociálnej poisťovne o výške vyplatených dávok.

18. Právoplatným rozsudkom Okresného súdu Senica, sp.zn. 3Cb/17/2015-66, ktorý zaväzuje tie isté subjekty v konaní, bola s konečnou platnosťou vyriešená otázka, či žalovaný zodpovedá za škodu, ktorá vzniká žalobcovi postupným vyplácaním dávok dôchodkového poistenia pozostalej po zamestnancovi žalovaného, ktorého usmrtil iný jeho zamestnanec pri plnení pracovných úloh. Účinky prejudiciality vylučujú, aby bol ten istý skutkový stav posúdený na základe odlišných ustanovení právneho poriadku tak, že výsledkom bude konštatovanie o neexistencii zodpovednosti žalovaného a neopodstatnenosti

nároku žalobcu na náhradu škody, ktoré už súdy v minulosti právoplatne posúdili opačne (viď rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 21Cob/105/2020 zo dňa 25.03.2022).

19. Nakoľko Okresný súd Prievidza je v danej veci viazaný rozsudkom Okresného súdu Senica, sp.zn. 3Cb/17/2015-66 zo dňa 19.11.2015, v ktorom súd vyslovil že zamestnanec žalovaného usmrtením poškodeného, za čo bol právoplatne odsúdený, spôsobil pri plnení pracovných povinností škodu, za ktorú podľa názoru súdu žalovaný zodpovedá na základe § 420 ods. 2 OZ, Okresný súd Prievidza sa otázkou zavinenia žalovaného ani jeho zodpovednosťou za škodu v danej nezaoberal, nakoľko táto otázka bola právoplatne v konaní vedenom pod sp. zn. 3Cb/17/2015 na Okresnom súde Senica vyriešená. Súd poukazuje na vyriešenie predmetnej otázky aj v obdobnom konaní Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/310/2017.

20. Keďže v zmysle vyššie uvedeného rozhodnutia je zodpovednosť žalovaného za škodu v danej veci daná, súd sa zaoberal iba výškou škody za žalované obdobie. Žalobca v konaní riadne preukázal svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému podľa § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, keď vyplatil vdove po O. K. p. T. K., dávky dôchodkového poistenia, a to vdovský dôchodok za obdobie od 01.03.2019 do 30.11.2021 spolu vo výške 11813,10 eur. Výška škody, spôsob jej výpočtu, ale ani to, že bola vynaložená, žalovaný výslovne nepoprel, v dôsledku čoho podľa § 151 ods. 2 CSP platí, že výška uplatneného nároku je nesporná, a preto ju nie je potrebné overovať dokazovaním. Na základe uvedených skutočností súd žalobe vyhovel v plnom rozsahu.

21. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods.1 CSP. Súd úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania, ktoré predstavujú v rozsahu jeho čistého úspechu v konaní 100%.

22. O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie vo vyhotovení trojmo do 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní treba popri všeobecných náležitostiach (§ 127 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pre súdom prvej inštancie (§ 366 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok v znení neskorších predpisov.